

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy w końcu 2018 roku wyniosła 969 tys. osób i była o 595 tys. osób niższa (o 38 proc.) niż w końcu 2015 roku.

Stopa bezrobocia w końcu 2018 roku wyniosła 5,8 proc. i była o prawie 4 punkty procentowe niższa od jej poziomu z końca 2015 roku.

Według wstępnych danych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej liczba bezrobotnych w końcu czerwca br. spadła do poziomu 878,4 tys. osób, a stopa bezrobocia do poziomu 5,3 proc.

W Polsce od kilku lat notujemy stopę bezrobocia niższą niż średnia w Unii Europejskiej.

W 2015 roku stopa bezrobocia dla osób w wieku produkcyjnym wyniosła w Polsce 7,6 proc. wobec 9,6 proc. w UE(28), co oznacza, że wskaźnik w Polsce był o 2 pkt proc. niższy niż w UE.

W kolejnych latach również następował spadek tego wskaźnika, tj. w 2018 roku wyniósł on w Polsce 3,9 proc. i był o 3,1 pkt proc. niższy niż w Unii.

Jak wynika z badania Eurostatu, w maju 2019 roku, stopa bezrobocia w Polsce wynosiła 3,8 proc. To znacznie poniżej średniej europejskiej – stopa bezrobocia w 28 krajach Unii Europejskiej wyniosła 6,3 proc, a w krajach strefy euro – 7,5 proc.

Wzrost liczby pracujących

Z Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL) wynika, że liczba pracujących w 2015 roku wyniosła 16,1 mln osób, w 2018 roku wzrosła do 16,5 mln osób, czyli o 400 tys. osób. Wzrosła także liczba pracowników najemnych zatrudnionych na czas nieokreślony, z 9,1 mln w 2015 roku do prawie 10 mln w 2018 roku.

Utrzymująca się wysoka liczba pracujących to efekt m.in. wysokiej liczby tworzonych miejsc pracy. Jak wynika z prowadzonego przez GUS badania popytu na pracę w 2015 roku utworzono 595,8 tys. nowych miejsc pracy, w 2016 roku – 618,8 tys., w 2017 roku – ponad 694 tys., a w 2018 roku – 717,8 tys.

Istotny wpływ na wzrost liczby pracujących i spadek bezrobocia ma, obok wysokiej liczby tworzonych miejsc pracy, także wysoka liczba ofert pracy zgłaszanych do urzędów pracy. W okresie 4 ostatnich lat liczba ofert zgłaszanych do urzędów pracy była wyższa niż w latach poprzednich. W 2018 roku pracodawcy zgłosili ponad 1,5 mln ofert pracy, z czego 278,1 tys. stanowiły oferty pracy subsydiowanej (18 proc. wszystkich zgłoszonych ofert). W pierwszym półroczu br. do urzędów pracy zgłoszono 726 tys. ofert pracy.

Aktywność zawodowa

W 2018 roku współczynnik aktywności zawodowej ludności w wieku produkcyjnym (15-64 lata) w Polsce wyniósł 70,1 proc., co stanowi wzrost o 2 pkt proc. w stosunku do 2015 roku. Ponadto współczynnik był o 3,6 pkt proc. niższy niż w UE (70,1 proc. wobec 73,7 proc.), podczas, gdy w roku 2015 różnica sięgała 4,4 punktów procentowych.

Wskaźnik zatrudnienia w Polsce również systematycznie wzrasta, a tempo wzrostu jest zdecydowanie

szybsze niż w UE. W 2015 roku wskaźnik zatrudnienia osób w wieku produkcyjnym wyniósł 62,9 proc. i był o 2,7 pkt proc. niższy niż w UE, podczas gdy w 2018 roku był już tylko o 1,2 pkt proc. niższy (67,4 proc. wobec 68,6 proc.).

W 2018 roku Polska przekroczyła cel założony w Strategii Europa 2020 dotyczący wskaźnika zatrudnienia w grupie 20-64 lata – wyniósł on 72,2 proc. wobec wartości założonej na 2020 rok na poziomie 71 proc.

Płaca minimalna

Ustalając płacę minimalną na 2017 rok rząd podniósł ją z 1850 do 2000 złotych. W 2018 roku minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 2100 złotych. W 2019 roku minimalne wynagrodzenie wynosi - 2250 złotych, o 500 złotych więcej niż jeszcze w 2015 roku. To wzrost o prawie 30 proc.

Od 1 stycznia 2017 roku wprowadzono minimalną stawkę godzinową za wykonaną pracę na podstawie określonych umów cywilnoprawnych. Regulacja ta została wprowadzona, aby ograniczyć zjawisko nadużywania umów cywilnoprawnych oraz chronić osoby najniżej wynagradzane. W pierwszym roku obowiązywania nowej regulacji minimalna stawka godzinowa wynosiła 13 złotych.

Kolejnym krokiem wpływającym na poprawę sytuacji pracowników jest likwidacja syndromu pierwszej dniówki. Od 1 września 2016 roku pracodawca został zobowiązany do potwierdzania na piśmie warunków wcześniej zawartej z pracownikiem umowy o pracę w innej formie niż pisemna – przed dopuszczeniem pracownika do pracy. Regulacja w bardziej skuteczny sposób przeciwdziałała zatrudnianiu pracowników „na czarno”, czyli bez pisemnego potwierdzenia warunków wykonywania przez nich pracy.

Inne zmiany

Zniesione zostały przepisy dyskryminujące pracowników ze względu na staż pracy. Od 2017 roku wszyscy pracownicy – niezależnie od stażu pracy – otrzymują minimalne wynagrodzenie w jednakowej wysokości. Wcześniej obowiązujące prawo różnicowało wysokość minimalnej pensji ze względu na staż pracy, co było niekorzystne przede wszystkim dla ludzi młodych – w pierwszym roku pracy otrzymywali oni co najmniej 80 proc. płacy minimalnej.

Od 2017 roku do minimalnej pensji nie wlicza się też dodatku za pracę w nocy. Rada Ministrów proponuje, żeby również dodatek za staż pracy nie miał wpływu na wysokość minimalnego wynagrodzenia. Projekt nowych przepisów został już przyjęty przez Radę Ministrów. Nowe prawo ma wejść w życie od 1 stycznia 2020 roku.

Źródło: MRPiPS